

ANKICA OPREŠNIK, rođena u Vitezu. Akademiju za likovne umetnosti i postdiplomske studije završila u Beogradu 1949. godine.

Samostalno izlagala: 1951, 1953, 1956, 1962, 1969, Novi Sad — 1956, 1963, 1967, 1972, Beograd — 1961, Zagreb — 1964, Ljubljana — 1952, 1962, 1970, Subotica — 1970, Bačka Topola — 1953, 1962, Zrenjanin — 1963, Sombor 1964, Travnik, Vršac, Bečej — 1958, Hag i Rotterdam — 1960, Leuvar den i Ajndhoven — 1967, Amsterdam — 1968, Hag, Leuvar den — 1970 Hag i Dordrecht.

Izlagala na međunarodnim izložbama: 1954. XXVII bijenale u Veneciji — 1954, izložba „Majstori crteža i grafike“ u Arbonu — 1959, bijenale u Luganu — 1960, izložba „Graphiek + grafiek“ u Amsterdamu — 1959, 1961, 1963, 1965, 1967, 1969, bijenale u Ljubljani — 1955, izložba Ex-librisa u Anversu — 1959, III bijenale u Aleksandriji i Kairu — 1961, bijenale u Grenhenu — 1960 III bijenale u Tokiju — 1966, 1968, 1970, I, II, III bijenale u Krakovu — 1969, I bijenale u Liježu — 1966, „Xylon IV“ u Ženevi — 1969, I trijenale u Karpju — 1970, I bijenale u Banskjoj Bistrici — 1972, Bijenale u Luganu — 1972.

SVIMA ONIMA KOJI VERUJU U NESTVARNU SVETLOST ZVEZDA

Jedno je dete pisalo: kupi mi lep, žut balon, najlepší od svih žutih balona na svetu. Slova su se nizala, topla i crvena kao krv. Bilo mi je žao, veoma žao, takvih balona nije bilo, nigde.

Mesec je jul, a pričali su mi o novembru, i o jednom letu, sadašnjem.

Govorili su mi o samoći koja je zbratimila belinu stećaka i prelepe, neobične cvetove, zlatne kao sunce, i bodljikave, nepoverljive prema svakom životu biću, čije se je korenje, uporno kao kandže sokola hvatalo za grumenje mršave zemlje i za kamen, vlašički.

Sve su mi kazali, konačno. Sve.

Kazali su mi: žalile su plavo oko i crnu kosu, crnju od noći.

Tri dana i tri mraka pokrivalo su modro oko braneći ga od nasrtljivih pahulja snega koje su poput krupnih suza tiho propadivale iz novembarskog neba. Sve su mi ispričali, konačno. Sve.

Umetnički savet Galerije
likovnih umetnika Vojvodine
poziva Vas na otvaranje
izložbe grafike

ANKICE OPREŠNIK

u ponedeljak, 9. oktobra u

18,00 časova u

Galeriji Bulevar Maršala Tita 9.

Galerija je otvorena svakog dana od

10—12 i 17—20 časova.

Subotom i nedeljom od 17—20 časova.

Izložba traje do 23. X 1972. godine.

Međunarodna izložba drvoreza, Milano, Faenca, Torre del Greco.

Učestvovala na izložbama jugoslovenske umetnosti, jugoslovenske tapiserije i grafike: Kina, Japan, Sovjetski Savez, Sjedinjene Američke Države, zemlje Južne i Severne Amerike, Australija, Indija, Južna Afrika, Izrael, Avganistan, Pakistan itd. i u svim većim gradovima Evrope, Beč, Grac, Linc, Rim, Venecija, Modena, Torino, Ženeva, Bazel, Hag, Bukurešt, Budimpešta, Varšava, Sofija, Atina, Brisel, Nica, Oslo, Helsinki, Lion, Kopenhagen, Amsterdam, Prag, Nirnberg, Berlin, Visbaden itd. Saradnik je umetničkih kolonija: Senta, Bačka Topola, Ečka, Ruma, Bečej. Učestvovala na mnogobrojnim likovnim manifestacijama u zemlji.

Nagrade: 1959. Ljubljana (III bijenale), 1960. Lugano (izložba Bianco e nero) 1962. Zagreb (bijenale jugosl. grafike), 1963. Oktobarska nagrada Novog Sada 1964. i 1966. Zagreb (bijenale jugosl. grafike), 1969. Lijež (I bijenale), 1967. Ljubljana (VII bijenale), 1970. Gospić (Lički anale).

Radovi joj se nalaze u brojnim galerijama, muzejima i privatnim kolekcijama u zemlji i inostranstvu.

Nisu mi to smeli reći. Nikada.

Nije još bila stigla jesen. Listovi bagrema pokrivali su prazninu uvek prisutnu između jeseni i leta.

Srela sam zalutalu bubu i zapitala je gde joj je dom. Nada mnom je bdilo nebo, daleko i zagonetno lepo, ono isto nebo koje je Gete nazivao „zanosno ništa“.

Dan je izmicao i trebalo se je utrkivati sa suncem i poljima. Pored puta, u paradnom poretku, stajali su čudnovati, malešni ljudi, nestrljivi i plahi u očekivanju nagrada. Dudovi su, za to vreme, čvornovratim granama dodirivali besmrtnost vasiona i kitili se đerdanima od zvezda. Ne znam baš tačno zašto, ljudi su mi ličili na gusenicu svilene bube. Možda i zato što svi, odreda, jedu gadljivu, jednoličnu hranu istine a odevaju se blistavim, nestvarnim nitima mašte.

Pauk je već sinoć, pod zaštitom krsta, ispleo tanku zamku.

Tvrdili su da će selekcija živih leševa početi sutra, ujutro. I sve se je ostvarilo, po planu.

Mnogi su prišli suludoj koloni gladnih očiju, od-

rekli se slušanja Beethovenovih simfonija i počeli stvarati svoju muziku.

Plice su pevale, slobodne, i svesne samo svoje smrti.

Reka je čistila i tanjila zardale žice koje su sudbinski povezivale nepoznate ruke.

Polja su se srebrila. Vetar je na mahove donosio miris paljevine. I, kao u bajkama, za sasvim malu decu, događalo se je nešto neverovatno. Miris uništavanja počeo se je pretvarati u davno priželjkivani miris svežeg hleba.

Da.

Pokrivale su ga tri dana i tri mraka štiteći ga od nasrtljivih pahulja snega koje su bez glasa, kao krupne suze, propadivale iz novembarskog neba. Sada je još uvek leto. Na Okruglici gore ruže, a smeh dece zvoni srcem i prijateljstvom.

Letnji je dan kad sve pocrveni od vrućine, kad misao zastane začudena kao pred raskrsnicom, kao pred neostvarenom željom, kao pred istinom, kao pred porazom, kao pred nerešivom zagonetkom.

ANKICA OPREŠNIK

1. HIJERARHIJA, drvorez, 50×40, 1966.
2. RAZBIJENO SPOKOJSTVO, drvorez, 50×40, 1967.
3. ARHITEKTONIKA BILJA, drvorez, 50×40, 1967.
4. IZMEĐU ISTINE I MAŠTE, drvorez, 70×43, 1967.
5. BILJKE SE IGRAJU KRALJEVSTVA, drvorez, 70×43, 1967.
6. SUNCE NAMENJENO DANIMA BEZ SUNCA, drvorez, 70×43, 1967.
7. POČETAK JEDNOG DANA, drvorez, 50×40, 1969.
8. SAHRANA SUNCA, drvorez, 50×40, 1969.
9. SPOMENIK, drvorez, 50×40, 1969.
10. ZAROBLJENA LUDA, drvorez, 50×43, 1970.
11. SEĆANJE NA 1943, drvorez, 50×45, 1970.
12. POHOD NA SUNCE, drvorez, 67×40, 1971.

13. OBEŠENA IZMEĐU VECERI I JUTRA, drvorez, 67×40, 1971.
14. OGLEDALO APOKALIPSE, drvorez, 67×40, 1971.
15. DVADESETPETOGODIŠNJI POMEN, drvorez, 67×45, 1971.
16. POLOMLJENA KRILA, drvorez, 50×45, 1971.
17. NOVČIĆ APOKALIPSE, drvorez, 50×45, 1971.
18. PORTRET PRVI, drvorez, 60×40, 1972.
19. PORTRET DRUGI, drvorez, 60×40, 1972.
20. PORTRET TREĆI, drvorez, 60×40, 1972.

Sve mere su izražene u santimetrima.

Adresa, Novi Sad, Teodora Pavlovića 34/II,
tel. 22-810.

Izdaje: Galerija likovnih umetnika Vojvodine, Novi Sad
Štampa i kliše: NIP „Forum“, Novi Sad, V. Mišića 1
Likovna oprema Kapitanj Laslo
Tiraž: 400 primeraka

Biljke se igraju kraljevstva

